

F. t. Retsplejelov for Grønland

Det følger af *stk. 1, 3 og 4. pkt.*, at fristen for fremsættelse af kravet regnes fra dommens afsigelse, og fra forkyndelsen, når forkyndelse af dommen er påbudt, jf. den foreslåede bestemmelse i § 474, *stk. 3, 3. pkt.* Efter denne bestemmelse er forkyndelse påbudt i tilfælde, hvor hovedforhandlingen er gennemført i tilfælde fravær, og tiltalte ikke er til stede ved domsafsigelsen.

Efter bestemmelsen i *stk. 1, 5. pkt.*, beregnes fristen for fremsættelse af et erstatningskrav fra personer, der ikke har været sigtet, fra ophøret af indgrebet.

Efter bestemmelsen i *stk. 2* kan et krav om erstatning behandles efter udløbet af fristen, hvis overskridelsen af fristen må anses for undskyldelig. Som eksempel herpå kan nævnes tilfælde, hvor en fristoverskridelse skyldes, at politiet i forbindelse med en påtaleopgivelse ikke har vejledt den erstatningssøgende om adgangen til at kræve erstatning og om fristen herfor.

Efter bestemmelsen i *stk. 3* skal rigsadvokaten behandle klager over afgørelser truffet af politimesteren vedrørende krav om erstatning i anledning af kriminalretlig forfølgning. Det fremgår endvidere, at afgørelser, der træffes af rigsadvokaten som følge af klager over politimesterens afgørelser, ikke kan påklages til justitsministeren.

Bestemmelsen i *stk. 4* fastslår, at justitsministeren behandler klager over afgørelser vedrørende krav om erstatning truffet af rigsadvokaten som følge af forelæggelse fra politimesteren, også selv om afgørelsen formelt meddeles af politimesteren.

Det foreslås i *stk. 5*, at fristen for at klage over afgørelser vedrørende krav om erstatning fastsættes til 4 uger. Bestemmelsen gælder kun, hvor en afgørelse er truffet, men ikke for klager f.eks. over, at der endnu ikke er truffet afgørelse i sagen. Fristen regnes fra det tidspunkt, hvor klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Klagen skal være kommet frem til myndigheden inden fristens udløb.

Klagefristen er ikke absolut, idet klager, der fremkommer efter udløbet af 4-ugers fristen, skal behandles, hvis klagemyndigheden skønner, at fristoverskridelsen må anses for undskyldelig. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis afgørelsen vel er meddelt klageren, men denne på grund af bortrejse, sygdom eller lignende har været forhindret i at indgive klage rettidigt.

Bestemmelsen i *stk. 6* indebærer, at klage over aktindsigt efter forvaltningsloven og offentlighedsloven – i lighed med klager over afgørelser om erstatning – bliver omfattet af toinstans-princippet. Den foreslåede

bestemmelse indebærer endvidere, at klagefristen på 4 uger i § 490, *stk. 5*, også gælder i forhold til klager over afgørelser om aktindsigt. Der er mulighed for at dispensere for klagefristen som nævnt i § 490, *stk. 5, 2. pkt.*

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit X, kap. 13.

Til § 491

Den foreslåede bestemmelse svarer med enkelte ændringer til den danske retsplejelovs § 1018 f.

Bestemmelsen i *stk. 1* indebærer, at den administrative klageadgang til rigsadvokaten skal være udnyttet, før sagen kan begæres indbragt for retten, således at det er rigsadvokatens afgørelse, der indbringes for retten.

Det foreslås endvidere, at der som hidtil skal gælde en frist på to måneder for at anmode om at få afslaget på erstatning indbragt for retten til prøvelse. Fristen regnes fra meddelelse af rigsadvokatens afgørelse.

Bestemmelsen finder også anvendelse, såfremt den endelige administrative afgørelse undtagelsesvis træffes af justitsministeren, således at der gælder en 2-månedersfrist for at begære domstolsprøvelse regnet fra meddelelsen om justitsministerens afgørelse, og således at det er politimesteren, der i givet fald indbringer sagen for retten.

Efter bestemmelsen i *stk. 2* skal der efter anmodning fra erstatningssøgende beskikkes en forsvarer for den pågældende. Forsvareren skal f.eks. bistå den erstatningssøgende med opgørelsen af erstatningskravet eller i forbindelse med sagens behandling i retten.

Efter bestemmelsen i *stk. 3, 1. pkt.*, skal sager om erstatning i anledning af kriminalretlig forfølgning behandles i kriminalretsplejens former. Efter *2. pkt.* kan retten i visse tilfælde nægte at behandle et erstatningskrav, som fremsættes af nogen, der ikke har været sigtet.

Efter bestemmelsen i *stk. 4* skal sager om erstatningskrav i anledning af kriminalretlig forfølgning behandles under medvirken af domsmænd, hvis domsmænd efter loven har eller skulle have medvirket ved den kriminalsag, som erstatningskravet er udsprunget af.

Er der således tale om et erstatningskrav i anledning af, at en person f.eks. uberettiget er blevet anholdt i forbindelse med en sag, der kan medføre en mere indgribende foranstaltning end bøde, konfiskation, førerretsfrakendelse eller erstatning, og hvor domsmænd således skulle have medvirket ved kriminalsagens be-